

قال رسول الله ﷺ:

﴿إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا فَلْيُتَقِنْ﴾

الكافي، ج ۳، ص ۲۶۳

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظایفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

تشکیلات در مدیریت و حکومت رسول خدا

شناسنامه مطلب	
m-t-66	کد مطلب
مهارتی / تشکیلاتی / تعریف و ضرورت / چرایی و اهمیت	رده
تشکیلات، ضرورت، پیامبر، مدیریت	برچسب
	توضیحات

پایگاه ترکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نُمُو

nomov.ir

بررسی سیره پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله در حکومت‌داری، نشان‌دهنده اهمیت فراوان کار تشکیلاتی در مدیریت ایشان است. به گواهی تاریخ اولین حرکتی که رسول خدا در جهت پیش‌برد اهداف اسلام تدبیر کردند، ایجاد یک تشکیلات بوده است.

در کتاب طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن، مقام معظم رهبری (مد ظله العالی) این مسئله را بیان کرده‌اند:

«اولی که پیغمبر فکر اسلامی را می‌آورد؛ اولی که دعوت پیغمبر شروع می‌شود، آیا پیغمبر یک تنه می‌تواند یک جامعه را اداره بکند؟ آیا یک جامعه، تشکیلات نمی‌خواهد؟ عده‌ای که این تشکیلات را اداره بکنند، نمی‌خواهد؟ ... سربازی که از این جامعه دفاع کند و دشمنان این جامعه را به جای خود بنشانند، نمی‌خواهد؟ کسانی که پیغمبر را یاری کنند و دعوت نبی را نشر بدهند، لازم نیستند؟ می‌بینیم که چرا. همه کار باید از طریق اسباب معمولی انجام بگیرد. پیغمبرها هم در بیشترین فعالیت‌هایشان از اسباب معمولی استفاده کرده‌اند. پیغمبر وقتی که می‌آید، برای اینکه بتواند جامعه‌ی مورد نظر خود را که همان کارخانه انسان‌سازی است، تشکیل بدهد؛ برای این کار احتیاج دارد به یک جمع به هم پیوسته‌ی متحد، دارای ایمانِ راسخ، از اعماقِ قلب مؤمن و معتقد به این مکتب، با گامِ استوار، پویا و جویای آن هدف. یک چنین جمعی را پیغمبر اول کار لازم دارد»^۱.

شهید والا مقام مرتضی مطهری (ره) نیز درباره‌ی اهتمام پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله وسلم) به تشکیلات و تشکل‌سازی می‌فرماید:

«علاقه‌ی شدید سازمان و تشکیلات برای شکل دادن و انتظام دادن به نیروهای انسانی، همه را در حد کمال داشت. می‌گفت: اگر سه نفر با هم مسافرت می‌کنید، یک نفرتان را به عنوان رئیس و فرمانده انتخاب کنید. در دستگاه خود در مدینه، تشکیلات خاص ترتیب داد؛ از آن جمله جمعی دبیر به وجود آورد و هر دسته‌ای کار مخصوصی داشتند؛ برخی کُتاب

وحی بودند و قرآن را می نوشتند، برخی متصدی نامه‌های خصوصی بودند، برخی عقود و معاملات مردم را ثبت می کردند، برخی دفاتر صدقات و مالیات را می نوشتند، برخی مسئول عهدنامه‌ها و پیمان نامه‌ها بودند»^۱.

۱- شهید مطهری، مجموعه آثار، ج ۲، ص ۲۶۱.